

Pozdrav z višine višin

19. April 1840, Velikonočna nedelja

1 Ta beseda, naslovljena na Ans. H., naj mu bo v pričevanje, da mi je njegovo delo všeč! In, če ga bo še naprej iz ljubezni do Mene pridno izvajal, kot ga je začel, mu povej, da sem že dal svojo roko na vzvod ročice, ki bo odprla velik pritok milostne luči na njegovo glavo. In Moj blagoslov naj nikoli več ne zapusti njega, njegovih otrok in vnukov. In naj več ne skrbi toliko za telesno, temveč le za duševno!

2 Ali ni težje skrbeti za telo kot za dušo? Zato prepustite težje Meni in lažje ohranite zase, da boste lahko ostali svobodni v vseh vaših dejanjih in bodo vaši otroci prepoznali veliko ljubezen Svetega Očeta v nebesih, ki je bil in je večno edini darovalec vseh dobrih darov. To je dober nasvet za Ans. H.! To mu govori ljubi Oče zato, da bi Mi popolnoma zaupal, saj sem vedno zvest pri svojih danih obljubah.

3 In Jaz mu še povem, da bom vsakomur, ki bo pripomogel k razširjanju luči iz Mene, k prepoznanju dobrega iz Moje ljubezni in resničnega iz Moje modrosti za povečanje Mojega imena, ki bo v kratkem sledilo, podaril prepород in v njem tudi skorajšnje popolno ponovno rojstvo z novim imenom; in povzdignil ga bom v miljenca Moje ljubezni, enakovrednega mojemu milemu, ljubemu Janezu, skrivnemu pisarju Moje besede.

4 Naj bo to dober pozdrav njemu, prvič dobesedno od Mene za njegov rojstni dan! To pravim Jaz, Večni, Dobri, Ljubi in sveti Oče! Amen.

Jakob Lorber

[Nebeški darovi 1](#)